

хваща за ръка и ви разхожда известно време, докато съзнаете недостатъка си. Следъ това ви връща на мѣстото, отдето ви е взела. Природата е разумна, не изобличава човѣка, ного изправя.

Каква поука можете да извадите отъ двата примѣра, които ви дадохъ: за Кутузовъ, който се разхождалъ съ офицера по цѣлия лагеръ, и за войника, който се разговарялъ съ генералската дъщеря? Това сж два примѣра, които много рѣдко се случватъ. Едва ли ще се случи втори пжтъ на главнокомандуващъ армията генералъ, да се разхожда по цѣлия лагеръ съ офицеръ, облѣченъ въ халатъ. Едва ли ще се случи втори пжтъ, войникъ да се разговаря съ генералска дъщеря. И офицерътъ, и войникътъ сж изложени предъ началствата си. Ако нѣкой отъ васъ се намѣри въ едно отъ дветѣ трудни положения, кое бихте предпочели: да бждете въ положението на офицера съ халата, или на войника, който се разговаря съ генералската дъщеря? За предпочитане е положението на войника, защото момата се застъпва за него, а офицерътъ нито самъ може да се оправдае, нито другъ нѣкой се застъпва за него. И въ двата примѣра има нѣщо за подражаване. Постжпката на Кутузова е благородна. Той даде единъ урокъ на офицера, безъ да го изобличи. И въ постжпката на генералската дъщеря има нѣщо благородно. Тя взе отговорността на войника върху себе си и го защити предъ полковника.